6 de gener (Fèria del temps de Nadal)

Text de l'Evangeli (*Mc* 1,6-11): En aquell temps (...), Jesús vingué des de Natzaret de Galilea i fou batejat per Joan en el Jordà. I tot seguit, mentre sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a Ell. I una veu digué des del cel: «Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut».

Jesús inicia la seva vida pública prenent el lloc dels pecadors

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, mentre tota Judea i Jerusalem anaven a Joan per a fer-se batejar, s'esdevé quelcom de nou: Jesucrist es barreja entre la multitud gris dels pecadors que esperen a la vora del Jordà. Però, què va fer Jesús? A partir de la creu i de la resurrecció s'esclarí per als cristians el que havia passat.

Jesús havia carregat amb la culpa de tota la humanitat; entrà amb ella al Jordà. Inicia la seva vida pública prenent el lloc dels pecadors. La inicia amb l'anticipació de la creu. El baptisme és la acceptació de la mort (tot "co-patint") pels pecats de la humanitat, i la veu del cel ("Tu ets el meu fill, el meu estimat") és una referència anticipada de la resurrecció. El baptisme de Jesús s'entén així com un compendi de tota la història, en el que es reprèn el passat i s'anticipa el futur.

—Voldria, Senyor, traslladar-me al lloc del teu baptisme i, així, gràcies a la teva identificació amb els homes, rebre la meva identificació amb Vós per a complaure el Pare.